

блаженопочивши епископ браничевски Хризостом
БОЖЈА БЛИЗИНА

У Откровењу светог Јована Богослова записане су оне Господње речи: „Ево стојим на вратима и куцам, ако ко чује и отвори, ући ћу к' њему“.

На вратима свачијег срца и свачијег дома стоји Господ. Није паметно да га остављамо напољу. Јер, у животу увек треба разликовати главно од споредног.

Бог – Господар и Домаћин

испропадасмо слушајући музику и гледајући филмове и телевизију. И кад увече угасимо апарат, ипак нам се тако често, врло често догоди да нам од свега тога у души остане само нека слама и празнина.

Душа је човекова, браћо и сестре, ипак створена за нешто дубље и пуније од свега тога.

Пролазећи једног јутра кроз

О помињите се жене Лотове, рече Господ. Изишавши из Содоме, она се окренула да се поврати у Содом, па се окаменила. И ти не окрећи се и не повраћај се ка слабостима својим које си једном победио. Опомињи се свих чудеса Божјих, које Бог учини у животу твоје од колевке до сада, па не сумњај у моћ и милост Бога твојега. Прилепи се уз Њега, и с мислима о победи корачај смело напред. Бог у теби побеђиваће место тебе. Њему приписуј све победе, а себи задржавај радост.

свештеник Николај

света, и живот у њему су главно, а све остало – како пише у Матејевом јеванђељу – „*догаће нам се*“.

Не у туђем, него у нашем сопственом интересу је да пустимо Бога у своју кућу и у своју душу да нам Он донесе оно што је донео светом апостолу Павлу и свима који су Га свесрдно примили: правду, мир и радост у Духу Светоме.

Јер, то је једино важно и потребно, а све је остало – како пише онај старозаветни Проповедник – на крају крајева, само „таштина и мука духу“.

Ниједан век није имао толико апарата да човеку олакшава живот и да га забави. Позадуживасмо се и дадосмо све што имамо да их набавимо и

наш град, видео сам ... сцену. Мајка је ишла с корпом на пијаци, а за руку јој се ухватила њена мала кћерчица и носила и она своју котарчицу. Било је доста рано, мала је слободно могла остати код куће да спава, или да се игра са својом лутком и својим играчкама. Не, она је више волела да се не одваја од маме и да стално буде с њом.

И ми, браћо и сестре, попут ове деце, не би требало да се одвајамо од Бога.

И ми би требало да се молитвеном мишљу чврсто држимо Божје руке. Обилна струја живота, стваралачке снаге и љубави преливала би се из Његовог у наше биће и давала нам сигурност, снагу и пуноћу живота.

Манастир Успења Пресвете Богородице - Подмаине
са благословом игумана - јеромонаха Рафаила

НЕДЕЉА 25. ПО ДУХОВИМА

свештеник Јован Златоусти, патријарх цариградски

Лк. 10, 25 - 37, зч. 53; Јн. 10, 9 - 16, зч. 36.

Еф. 4, 1 - 6; зч. 224; Јевр. 7, 26 - 8, 2, зач. 318.

свештеник Јован Златоусти

РАЗЈАШЊЕЊЕ ПРИЧЕ О МИЛОСТИВОМ САМАРЈАНИНУ

К ако вели свети апостол: *што је по закону, они немајући закон сами су себи закон; Они докажују да је у срцима њиховим написано оно што је по закону, пошто свједочи савјести њихове, и пошто се мисли њихове међу собом оштрижују или оправдавају* (Рим. 2, 14 - 15).

то што нису извршили они који су знали закон, успешно је учинио странац. Они, видевши у другоме своју сопствену природу у невољи, закључали су своје састрдално срце, оборили поглед и прошли као поред положеног мртвог дебла, као што ни богаташ никада није био милосрдан према Лазару, баченому пред његов дом. Неверујући пак, самарјанин, вернији од јудејаца, оставивши своје послове, утешио је странца, и заборављајући на своје neodложне потребе, похитао је да се побрине за пострадалим, и тако незнајући закон, испунио га је, учинивши све по закону: *Јер кад незнабошци немајући закона чине од природе*

Шта дакле говори Јеванђелист: *Човек неки силажаше из Јерусалима у Јерихон, и западе међу разбојнике, и ови га свукоше и ране му загадоше, па одоше, а њега полумртва оставише. Случајно пак силажаше оним путем неки свештеник и видјевши га, прође. А њако и левит, кад је био на оном мјесту, пристиупивши, погледа га и прође. А Самарјанин неки идућујући дође до њега, па кад га видје сажали му се; и пристиупивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кљусе, доведе га у јосионицу, и пошара се око њега. И суштраган полазећи извади два динара те даде јосио-*

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

ничару, и рече му: *Побрини се за њеџа, а што више пошрошиш ја ћу ти илайтии кад се вратиш* (Лк. 10, 30 - 35).

Размотримо, шта представља Јерусалим, а шта Јерихон и ко су разбојници са којима се он неочекивано сусрео и шта означава одећа коју су скинули са њега, шта ране које су му причинили, и зашто су отишли оставивши га полумртвим; ко је свештеник, ко левит и ко самарјанин; шта је уље, шта вино, шта завоји и шта кљусе; шта гостионица и гостионичар; шта представљају два динара, шта сувишни трошкови које је обећао платити; и шта је повратак самарјанина?

Дакле, *човјек неки силажаше из Јерусалима у Јерихон*. Јерусалим је рај, а Јерихон овај свет. Човек који је ишао из Јерусалима у Јерихон јесте првостворени

овај свет. И *зајде међу разбојнике*, односно међу сурове и зле демоне. Они су са њега свукли одећу бесмртности, коју је имао на себи до греха и обукли га у смоквино лишће. Зашто у смоквино? Јер су ови листови чврсти и горки. Пошто је након греха запао у суровост дела и мноштво горчине, зато је био оденут у смоквино лишће. Зададоше му ране, што су уствари страдања у овом животу. Заправо *с муком ћеш се од ње хрании до свој века; Трње и коров ће ти рађаи; с мукама ћеш децу рађаи* (Пост. 3, 16 - 19) - ово су ране за душу. Одоше, а њега полумртва оставише: Преступивши Божју заповест, Адам није био ни међу живима, ни потпуно мртав, јер се није у потпуности одрекао Бога.

Случајно љак силажаше оним

Ако ти је старешина рђав, моли се за њега и у души ће ти бити мир. Ако ти не одговара келија или послушање, или те мучи болест, мисли у себи: " Господ ме види и зна мој положај; вероватно је овако угодно Богу ", и бићеш спокојан.

Душа која се није предала вољи Божијој неће нигде наћи мира, чак и ако буде много постила и молила се. Ко окривљује људе зато што га укоревају, тај не знам да му је душа болесна и да прекор није крив. Ко воли да врши своју вољу тај уопште није мудар, а ко је послушан томе је успех осигуран јер га Господ воли. Ко има малу благодат Светог Духа тај воли сваког претпостављеног јер зна да је Богом постављен и са радошћу му се покорава у славу Божију. Ово је познато нашој Цркви захваљујући Духу Светом, а и Свети Оци су писали о томе.

Ако брату учиниш неко добро, наћи ћеш мир својој савести. Ако се одрекнеш своје воље отераћеш непријатеље и задобићеш мир у души. Ако опрашташ брату увреде и волиш непријатеље, добићеш опроштај грехова и Господ ће ти дати да познаш љубав Духа Светог. А када се будеш сасвим смирио, наћи ћеш савршени мир у Богу.

Њрејодобни Силуан Ајшонски

Адам; након изагнања из раја, ишао је у Јерихон, односно у

јуштем неки свешћеник. Ово „слу-

чајно“ не значи: „ненамерно, неочекивано, када се нешто дешава само по себи“. Ово означава да неко нешто ради по Божјем Промислу, у овом случају да је свештеник по Промислу Божјем ишао овим путем. И видјевши га, прође. А тако и левит. Ко је свештеник, а ко левит? Свештеник означава Мојсејев закон, а Левит пророчке речи. Они су, по промислу Божјем дошли да помогну ономе кога су разбојници изранавили, али пошто нису били у стању да га исцеле, прошли су поред. Када нису могли да поново подигну онога који је лежао (полумртав), долази самарјанин, који је Владика Христос, стражар наших душа.

„Самарјанин“ значи „стражар“. Самарјанин неки путујући дође до њега. Није рекао да је једноставно наишао, већ да га је пронашао, односно, примио је на себе тело, као и он, постао подложен телесним страстима, али без греха. *Кад ја видје сажали му се; и ѡрисћуйивши зави му ране и зали уљем и вином; Шта означава повезивање, шта уље и шта вино? Завоји су Христове заповести, уље је свето миропомазање а вино означава тајну вере*. Овим трима средствима се лече ране наших душа. Они који су почели да се поучавају закону Христовом, знају о чему говорим.

Посадивши ја на своје кљусе, доведе ја у јостиионицу. Својим кљусом Христос назива тело, које је ради нас примио од пренепорочне Дјеве. Изранављенога од разбојника је посадио на Своје кљусе, пошто, по пророку Иса-

ији Он болести наше носи и немоћи наше узе на се (Иса, 53, 4).

Доведје ја у јостиионицу, т.ј. у свету Цркву и у почетку се сам бринуо о њему. *И сушраган јолазећи*, односно, након светог васкрсења, *извади два динара шегаде јостиионичару*. Ко је гостионичар и шта су „два динара“? Гостионичар је апостол Павле, који је постављен за главу Цркве међу незнабошцима. Назван је гостионичарем јер све прима и све води ка спасењу. Христос је након Свога васкрсења, извадио два динара: Стари и Нови Завет, *гаде јостиионичару, и рече му: Побрини се за њеџа*. Теби поверавам незнабожачки народ, изранављен најсуровијим разбојницима, брини се о њему, *а што више пошрошиш ја ћу ти илайтии кад се вратиш*. Шта је Павле додао поврх динара (Старог и Новог Завета)? Четрнаест посланица које је разаслао незнабошцима.

Шта значи: *ја ћу ти илайтии кад се вратиш*? На другом доласку када дођем да судим живима и мртвима, када се вратим, даћу ти што више потрошиш, како и сам Павле говори: Дobar рат ратових, трку заврших, вјеру одржах, сад ме чека вијенац правде, који ће ми у онај Дан дати Господ, праведни Судија: али не само мени, него и свима који с љубављу очекују Долазак његов (2Тим, 4, 7 - 8). Нека би смо и сви ми задобили такав венац, по благодати и човекољубљу Господа нашега Исуса Христа, с којим Оцу са Светим Духом слава и моћ, сада и увек и у векове векова. Амин.